

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

24. června 2015*

Obsah

Právní rámec	4
Skutečnosti předcházející sporu	6
Návrhová žádání účastnic řízení	9
K přípustnosti vedlejšího kasačního opravného prostředku společnosti Weichert ve věci C-293/13 P	10
Argumentace účastnic řízení	10
Závěry Soudního dvora	11
Ke kasačnímu opravnému prostředku společnosti Del Monte ve věci C-293/13 P.....	11
K zájmu společnosti Weichert na předložení kasační odpovědi.....	11
Argumentace účastnic řízení	11
Závěry Soudního dvora	12
K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P, vycházejícímu z neexistence hospodářské jednotky společností Del Monte a Weichert během období protiprávního jednání	12
Argumentace účastnic řízení	12
Závěry Soudního dvora	14
Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P, vycházejícímu ze zkreslení důkazů	17
Argumentace účastnic řízení	17
Závěry Soudního dvora	20

* Jednací jazyk: angličtina.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P, týkajícímu se důkazního břemene	20
Argumentace účastnic řízení	20
Závěry Soudního dvora	21
Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P, vycházejícímu ze zásady in dubio pro reo	22
Argumentace účastnic řízení	22
Závěry Soudního dvora	22
K pátému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P, vycházejícímu z neexistence jediného pokračujícího protiprávního jednání	23
Argumentace účastnic řízení	23
Závěry Soudního dvora	23
Ke kasačnímu opravnému prostředku Komise ve věci C-294/13 P	24
K zájmu společnosti Weichert na předložení kasační odpovědi	24
Argumentace účastnic řízení	24
Závěry Soudního dvora	24
K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-294/13 P, vycházejícímu z existence zákonné povinnosti společnosti Weichert poskytnout informace Komisi	25
Argumentace účastnic řízení	25
Závěry Soudního dvora	26
Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-294/13 P, vycházejícímu z neexistence hospodářské jednotky mezi společnostmi Del Monte a Weichert v průběhu správního řízení	27
K vedlejším kasačním opravným prostředkům společností Weichert a Del Monte ve věci C-294/13 P ...	27
Argumentace účastnic řízení	27
Závěry Soudního dvora	27
Ke sporu v prvním stupni	28
K nákladům řízení	28
„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropský trh s banány — Koordinované určování referenčních cen — Pojem ‚hospodářská jednotka mezi dvěma společnostmi‘ — Pojem ‚rozhodující vliv‘ — Přičitatelnost jednání společnosti jiné společnosti — Zkreslení důkazů —	

Důkazní břemeno — Zásada in dubio pro reo — Pojem ‚jediné pokračující protiprávní jednání‘ — Pojem ‚jednání ve vzájemné shodě‘ — Pojem ‚jednání protiprávní svým účelem‘ — Podniky účastníci se kartelové dohody — Poskytování informací Komisi — Zákonná povinnost — Rozsah — Právo nepodílet se na vlastním usvědčení — Vedlejší účastnice řízení v prvním stupni — Vedlejší kasační opravný prostředek — Přípustnost“

Ve spojených věcech C-293/13 P a C-294/13 P,

jejichž předmětem jsou kasační opravné prostředky na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podané dne 24. května 2013,

Fresh Del Monte Produce Inc., se sídlem v George Town, Kajmanské ostrovy (Spojené království), zastoupená B. Meyringem, Rechtsanwalt, a L. Suhrem, advocate, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Evropská komise, zastoupená A. Biolanem, M. Kellerbauerem a P. Van Nuffelem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG, se sídlem v Hamburku (Německo), zastoupená K. Smith, QC, jakož i C. Humpem a S. Konem, solicitors,

vedlejší účastnice v prvním stupni (C-293/13 P),

a

Evropská komise, zastoupená A. Biolanem, M. Kellerbauerem a P. Van Nuffelem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Fresh Del Monte Produce Inc., se sídlem v George Townu, Kajmanské ostrovy (Spojené království), zastoupená B. Meyringem, Rechtsanwalt, a L. Suhrem, advocate, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně v prvním stupni,

Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG, se sídlem v Hamburku (Německo), zastoupená K. Smith, QC, jakož i C. Humpem a S. Konem, solicitors,

vedlejší účastnice v prvním stupni (C-294/13 P),

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, K. Lenaerts, místopředseda Soudního dvora, vykonávající funkci soudce druhého senátu, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev (zpravodaj) a J. L. da Cruz Vilaça, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: V. Tourrès, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. října 2014,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 11. prosince 2014,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem ve věci C-293/13 P se Fresh Del Monte Produce Inc. (dále jen „Del Monte“) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie Fresh Del Monte Produce v. Komise (T-587/08, EU:T:2013:129, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl její žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Komise C (2008) 5955 final ze dne 15. října 2008 v řízení podle článku 81 [ES] (věc COMP/39 188 - Banány) (dále jen „sporné rozhodnutí“) a současně vyhověl jejímu návrhu na snížení pokuty, která jí byla tímto rozhodnutím uložena.
- 2 Svým vedlejším kasačním opravným prostředkem ve věci C-293/13 P se Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG (dále jen „Weichert“) domáhá zrušení napadeného rozsudku.
- 3 Svým kasačním opravným prostředkem ve věci C-294/13 P se Evropská komise domáhá zrušení bodu 1 výroku napadeného rozsudku, kterým Tribunál rozhodl o snížení pokuty uložené společnosti Del Monte sporným rozhodnutím.
- 4 Svými vedlejšími kasačními opravnými prostředky ve věci C-294/13 P se společnosti Del Monte a Weichert v případě, že by Soudní dvůr vyhověl kasačnímu opravnému prostředku podanému Komisí v této věci, domáhají zrušení napadeného rozsudku v rozsahu, v němž Tribunál rozhodl, že se nemohou dovolávat práva nepodílet se na vlastním usvědčení, a dále snížení pokuty, která jim byla společně a nerozdílně uložena.

Právní rámec

- 5 Článek 18 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1), nadepsaný „Žádosti o informace“, v odstavcích 1 až 4 stanoví:
 - „1. Za účelem plnění povinností svěřených jí tímto nařízením si může Komise prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat od podniků a sdružení podniků veškeré nezbytné informace.
 2. Pokud Komise zasílá podniku nebo sdružení podniků prostou žádost o informace, musí uvést právní základ a účel své žádosti, upřesnit, jaké informace požaduje, a stanovit lhůtu, v níž mají být informace poskytnuty, a sankce podle článku 23 pro případ poskytnutí nesprávných nebo zavádějících informací.
 3. Pokud Komise požaduje od podniků nebo sdružení podniků informace na základě rozhodnutí, musí uvést právní základ a účel své žádosti, upřesnit, jaké informace požaduje, a stanovit lhůtu, v níž mají být informace poskytnuty. Musí také uvést sankce podle článku 23 a uvést nebo uložit sankce podle článku 24. Dále musí uvést právo na přezkoumání rozhodnutí Soudním dvorem.

4. Vlastníci podniků nebo jejich zástupci a v případě právnických osob, společností nebo sdružení bez právní subjektivity osoby zmocněné je zastupovat podle zákona nebo podle stanov sdělí požadované informace jménem dotyčného podniku nebo sdružení podniků. Řádně zmocnění právní zástupci mohou sdělit informace za své klienty. Ti však zůstávají plně odpovědní [za to], že informace nejsou neúplné, nesprávné nebo zavádějící.“

6 Článek 23 uvedeného nařízení, nadepsaný „Pokuty“, v odst. 1 písm. a) a b) upřesňuje:

„Komise může rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků pokuty nepřesahující 1 % celkového obratu za předchozí hospodářský rok, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:

- a) v odpověď na žádost podle článku 17 nebo čl. 18 odst. 2 poskytly nesprávné nebo zavádějící informace;
- b) v odpověď na žádost na základě rozhodnutí přijatého podle článku 17 nebo čl. 18 odst. 3 poskytly nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace, nebo neposkytly informace v požadované lhůtě“.

7 Článek 24 téhož nařízení, nadepsaný „Penále“, stanoví v odst. 1 písm. d) následující:

„Komise může rozhodnutím uložit podnikům nebo sdružením podniků penále nepřesahující 5 % průměrného denního obratu za předchozí hospodářský rok za každý den prodlení ode dne stanoveného v rozhodnutí, aby je přinutila:

[...]

- d) předložit úplné a správné informace vyžádané na základě rozhodnutí přijatého podle článku 17 nebo čl. 18 odst. 3“.

8 Podle bodů 20 až 23 oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3, dále jen „oznámení o spolupráci z roku 2002“):

„B. SNÍŽENÍ POKUTY

20. Podniky, které nesplňují podmínky oddílu A, mohou mít nárok na snížení jakékoli pokuty, kterou by jinak bylo možné udělit.

21. Pro získání nároku musí podnik poskytnout Komisi důkaz o předpokládaném protiprávním jednání, který představuje významnou přidanou hodnotu k důkazům, které Komise již vlastní, a musí ukončit svou účast v předpokládaném protiprávním jednání nejpozději v době předložení důkazů.

22. Pojem ‚přidané hodnoty‘ se vztahuje na rozsah, v němž poskytnutý důkaz posiluje svou povahou a/nebo obsaženými podrobnostmi schopnost Komise dokázat dotyčné skutečnosti. Při vyhodnocování Komise obvykle přikládá větší hodnotu písemným důkazům, které pocházejí z doby, k níž se vztahují, než později vypracovaným důkazům. Podobně se má obecně za to, že důkazy, které mají přímý vztah k dotyčným otázkám, mají větší hodnotu než důkazy, které s nimi souvisejí pouze nepřímo.

23. Komise v každém konečném rozhodnutí přijatém na konci správního řízení určí:

- a) zda důkazy, které podnik předložil, představovaly významnou přidanou hodnotu k důkazům, které Komise v té době vlastnila;

- b) úroveň snížení, na kterou má podnik nárok ve vztahu k pokutě, která by mu byla jinak uložena, a to tímto způsobem. Pro
- první podnik, který splnil požadavky bodu 21: snížení o 30–50 %,
 - druhý podnik, který splnil požadavky bodu 21: snížení o 20–30 %,
 - další podniky, které splnily požadavky bodu 21: snížení do 20 %.

Při určování úrovně snížení v každém z těchto pásem Komise přihlédne k době, kdy byly předloženy důkazy splňující požadavky bodu 21, a k míře, v jaké tyto důkazy představovaly přidanou hodnotu. Může také vzít v úvahu rozsah a stálost jakékoli spolupráce, kterou podnik poskytl poté, co předložil důkazy.

Pokud podnik kromě toho poskytne důkazy, které se vztahují ke skutečnostem, které předtím nebyly Komisi známy a mají přímý dopad na závažnost nebo trvání předpokládaného kartelu, Komise je nevezme v úvahu při stanování pokuty pro podnik, který tyto důkazy předložil.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 9 Pro potřeby tohoto řízení lze skutečnosti předcházející sporu, tak jak jsou uvedeny v bodech 1 až 35 napadeného rozsudku, shrnout následovně.
- 10 Skupina Fresh Del Monte Produce je jedním z celosvětově nejvýznamnějších vertikálně integrovaných výrobců, obchodníků a distributorů čerstvého a čerstvě trhaného ovoce a zeleniny a jedním z nejvýznamnějších výrobců a distributorů upraveného ovoce a zeleniny, šťáv, nápojů, drobného občerstvení a dezertů v Evropě, v USA, na Středním východě a v Africe. Skupina prodává své produkty, mj. banány, po celém světě pod značkou Del Monte.
- 11 Del Monte je zastřešující společností skupiny Fresh Del Monte Produce. Tato skupina prostřednictvím řady výlučně vlastněných dceřiných společností, zejména Del Monte Fresh Produce International Inc., Del Monte (Germany) GmbH a Del Monte (Holland) BV, uvádí v Evropě na trh banány.
- 12 Společnost Weichert byla v době rozhodné z hlediska skutkového stavu komanditní společností podle německého práva zabývající se zejména obchodováním s banány, ananasy a dalším exotickým ovocem v severní Evropě. Od 24. června 1994 do 31. prosince 2002 držela Del Monte nepřímo prostřednictvím výlučně vlastněné dceřiné společnosti Westeuropa-Amerika-Linie GmbH (dále jen „WAL“) 80% podíl ve společnosti Weichert. Weichert byla do 31. prosince 2002 výhradním distributorem banánů značky Del Monte pro severní Evropu.
- 13 V tomto ohledu měla Komise v bodech odůvodnění 382 a 383 sporného rozhodnutí za to, že společnost Weichert byla partnerstvím mezi společnostmi Del Monte, komanditistou, a původně panem D. W., později od března 1999 rodinou Weichertových jakožto komplementáři. Uvedla zejména, že obchodní vztah mezi společníky byl v tomto společném podniku upraven společenskou smlouvou definující vnitřní pravidla komanditní společnosti, konkrétně kontrolní a řídicí mechanismy (dále jen „společenská smlouva“), a dohodou o výhradní distribuci týkající se banánů dodávaných společností Del Monte v rámci dovozu do Společenství (dále jen „dohoda o distribuci“).
- 14 Dne 8. dubna 2005 předložila společnost Chiquita Brands International Inc. (dále jen „Chiquita“) na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 Komisi žádost o ochranu před pokutami.
- 15 Dne 3. května 2005 poskytla Komise společnosti Chiquita podmíněčnou ochranu před pokutou podle bodu 8 písm. a) uvedeného oznámení.

- 16 Komise zaslala dne 20. července 2007 mj. společností Chiquita, Dole Food Company Inc. (dále jen „Dole“), Del Monte a Weichert oznámení námitek.
- 17 Dne 15. října 2008 přijala Komise sporné rozhodnutí, kterým v bodech 1 až 3 jeho odůvodnění konstatuje, že společnosti, jimž je rozhodnutí určeno, se účastnily jednání ve vzájemné shodě spočívajícího v koordinování referenčních cen banánů uváděných na trh v severní Evropě, tj. v Belgii, Dánsku, Německu, Lucembursku, Nizozemsku, Rakousku, Finsku a Švédsku, a to v období od 1. ledna 2000 do 31. prosince 2002.
- 18 Z bodů 104 a 107 odůvodnění sporného rozhodnutí plyne, že Chiquita, Dole a Weichert stanovovaly referenční ceny pro své značky každý týden, v daném případě ve čtvrtek ráno, a oznamovaly je svým zákazníkům. Výraz „referenční cena“ obecně odpovídal referenčním cenám zelených banánů, přičemž referenční ceny žlutých banánů se obvykle skládaly z ceny „zelené nabídky“ navýšené o přírážku za dozrání.
- 19 V bodech 34 a 104 odůvodnění sporného rozhodnutí Komise konstatovala, že „skutečné ceny“ placené maloobchodníky a distributory za banány mohly být určovány vyjednáváním, jež probíhala v týdenních intervalech, v projednávaném případě ve čtvrtek odpoledne nebo později, nebo smlouvami na dodávky obsahujícími předem stanovené vzorce pro určování cen uvádějící pevnou cenu nebo odvozující cenu od referenční ceny prodejce nebo konkurenta nebo od jiné referenční ceny, např. „ceny Aldi“. Maloobchodní řetězec Aldi dostával každý čtvrtek mezi 11:00 a 11:30 hod. nabídky od svých dodavatelů a následně přicházel s protinávrhem, přičemž „cena Aldi“ placená dodavatelům byla obvykle stanovena kolem 14:00 hod. Počínaje druhým pololetím roku 2002 začala být „cena Aldi“ stále častěji používána jako ukazatel pro výpočet ceny banánů pro řadu jiných transakcí, zejména těch týkajících se značkových banánů.
- 20 Komise v bodech 51 až 210 odůvodnění sporného rozhodnutí vysvětluje, že společnosti, jimž je určeno, se účastnily dvoustranných kontaktů před stanovením cen, během nichž diskutovaly o faktorech, které ceny banánů ovlivňují, tj. o faktorech, jež se vztahují k referenčním cenám pro nadcházející týden, nebo probíraly a sdělovaly si cenové tendence či si poskytovaly údaje o referenčních cenách pro nadcházející týden. Tyto kontakty probíhaly vždy předtím, než dotyčné podniky stanovily referenční ceny, obvykle ve středu, a vždy se týkaly budoucích referenčních cen.
- 21 V bodech 56 a 57 odůvodnění sporného rozhodnutí Komise konstatovala, že společnost Dole dvoustranně komunikovala se společností Chiquita i se společností Weichert. Společnost Chiquita věděla o kontaktech před stanovením cen, nebo alespoň existenci takových kontaktů mezi společnostmi Dole a Weichert předpokládala.
- 22 Z bodu 54 odůvodnění sporného rozhodnutí plyne, že tyto dvoustranné kontakty před stanovením cen měly za cíl omezit nejistotu ohledně chování podniků, pokud jde o referenční ceny, jež měly určit ve čtvrtek dopoledne.
- 23 V bodech 198 až 208, 227, 247 a 273 až 277 odůvodnění sporného rozhodnutí Komise uvádí, že po stanovení referenčních cen ve čtvrtek ráno si dotyčné podniky v rámci uvedených dvoustranných kontaktů poskytly informace o svých referenčních cenách. Tato následná výměna informací jim vzhledem k předchozím kontaktům před stanovením cen umožnila kontrolovat individuální rozhodnutí o cenách a posílila jejich vzájemnou spolupráci.
- 24 V bodě 115 odůvodnění sporného rozhodnutí měla Komise za to, že referenční ceny sloužily přinejmenším jako signály, tendence nebo ukazatele předpokládaného vývoje cen banánů pro trh a byly důležité z hlediska obchodu s banány a výsledných cen. Navíc při některých transakcích byly ceny přímo odvozené od referenčních cen za užití vzorců z nich vycházejících.

- 25 Z bodů 228 a 229 odůvodnění sporného rozhodnutí vyplývá, že podle Komise dotyčné podniky musely při určování svého chování na trhu nutně zohledňovat informace, které od konkurentů obdržely, což společnosti Chiquita a Dole dokonce výslovně připustily.
- 26 V bodech 54 a 271 odůvodnění sporného rozhodnutí Komise došla k závěru, že kontakty před stanovením cen, k nimž docházelo mezi společnostmi Dole a Chiquita a mezi společnostmi Dole a Weichert, mohly ovlivnit ceny určované hospodářskými subjekty, týkaly se stanovování cen a na základě nich došlo k jednání ve vzájemné shodě s cílem omezit hospodářskou soutěž ve smyslu článku 81 ES.
- 27 V bodě 258 odůvodnění sporného rozhodnutí měl uvedený orgán za to, že všechny koluzní dohody popsané v daném rozhodnutí tvoří jediné pokračující protiprávní jednání, jehož cílem bylo omezit hospodářskou soutěž v rámci Společenství ve smyslu článku 81 ES. Společnosti Chiquita a Dole byly shledány odpovědnými za jediné pokračující protiprávní jednání jako celek, zatímco společnost Weichert byla shledána odpovědnou pouze za tu část protiprávního jednání, která se týkala koluzních dohod se společností Dole.
- 28 S ohledem na skutečnost, že trh s banány v severní Evropě byl charakterizován značným objemem obchodů mezi členskými státy a že koluzní praktiky pokrývaly velkou část Evropské unie, došla Komise v bodech 333 až 338 odůvodnění sporného rozhodnutí k závěru, že uvedené dohody měly značný dopad na obchod mezi členskými státy.
- 29 Na základě zjištění, že společnost Del Monte mohla společně s komplementáři společnosti Weichert vykonávat rozhodující vliv na způsob podnikání společnosti Weichert a takový vliv fakticky v průběhu období protiprávního jednání vykonávala, měla Komise v bodech 384 a 432 až 434 odůvodnění sporného rozhodnutí za to, že společnosti Del Monte a Weichert tvoří hospodářskou jednotku, přičemž posledně uvedená společnost neurčovala vlastní jednání na trhu samostatně. Z toho důvodu byly Del Monte a Weichert prohlášeny „společně a nerozdílně“ odpovědnými za porušení článku 81 ES uvedené v napadeném rozhodnutí.
- 30 Pokud jde o stanovení výše pokut, Komise použila pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny“) a oznámení o spolupráci z roku 2002.
- 31 Komise stanovila základní částku pokuty, jež měla být uložena a odpovídala částce mezi 0 % a 30 % hodnoty dotčených tržeb podniku v závislosti na stupni závažnosti protiprávního jednání vynásobené počtem let, během nichž se podnik protiprávního jednání účastnil, a dodatečnou částku ve výši 15 % až 25 % hodnoty tržeb s cílem odradit podniky od účasti na protiprávních jednáních.
- 32 Základní částka pokuty, jež měla být uložena, byla všem adresátům sporného rozhodnutí snížena o 60 % mj. z důvodu, že se koordinace týkala referenčních cen. Další snížení o 10 % bylo přiznáno společnosti Weichert, jež nebyla obeznámena s kontakty před stanovením cen mezi společnostmi Dole a Chiquita.
- 33 Společnosti Chiquita byla poskytnuta ochrana před pokutami podle oznámení o spolupráci z roku 2002. V případě společnosti Dole ani v případě společností Del Monte a Weichert k žádné další úpravě nedošlo.

34 Sporné rozhodnutí obsahuje mimo jiné následující ustanovení:

„Článek 1

Následující podniky porušily ustanovení článku 81 [ES] účastí na jednání ve vzájemné shodě spočívajícím v koordinování referenčních cen banánů:

- [Chiquita], od 1. ledna 2000 do 1. prosince 2002;
- [...]
- [Dole], od 1. ledna 2000 do 31. prosince 2002;
- Dole Fresh Fruit Europe OHG, od 1. ledna 2000 do 31. prosince 2002;
- [Weichert], od 1. ledna 2000 do 31. prosince 2002;
- [Del Monte], od 1. ledna 2000 do 31. prosince 2002.

Protiprávní jednání se týkalo následujících členských států: Rakouska, Belgie, Dánska, Finska, Německa, Lucemburska, Nizozemska a Švédska.

Článek 2

Za protiprávní jednání uvedené v článku 1 se ukládají následující pokuty:

- Společnostem [Chiquita], Chiquita International Ltd, Chiquita International Services Group NV a Chiquita Banana Company BV společně a nerozdílně: 0 eur;
- Společnostem [Dole] a Dole Fresh Fruit Europe OHG, společně a nerozdílně: 45 600 000 eur;
- Společnostem [Weichert] a [Del Monte] společně a nerozdílně: 14 700 000 eur;

[...]“

35 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 31. prosince 2008 podala Del Monte žalobu znějící primárně na zrušení sporného rozhodnutí a podpůrně na snížení pokuty uložené tímto rozhodnutím.

36 Dne 9. dubna 2009 požádala společnost Weichert o vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání společnosti Del Monte. Dne 17. února 2010 Tribunál této žádosti vyhověl.

37 Napadeným rozsudkem Tribunál zamítl žalobu společnosti Del Monte znějící na zrušení sporného rozhodnutí a vyhověl jejímu návrhu na snížení pokuty, která jí byla uložena uvedeným rozhodnutím, přičemž její výši stanovil na 8,82 milionu eur.

Návrhová žádání účastnic řízení

38 Společnost Del Monte navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek a sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž se na ni vztahují,

- zamítl kasační opravný prostředek Komise ve věci C-294/13 P nebo, podpůrně, zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál v bodě 839 rozhodl, že právo nevypovídat se nepoužije v případě prostých žádostí Komise o informace, a vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí o tom, zda informace požadované Komisí mohly vést k vlastnímu usvědčení a zda mělo být společností Weichert a Del Monte z tohoto důvodu přiznáno snížení pokuty, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení ve všech stupních.

39 Společnost Weichert navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl kasační opravný prostředek společnosti Del Monte ve věci C-293/13 P v rozsahu, v němž se týká odpovědnosti Del Monte jako mateřské společnosti, vyhověl mu v rozsahu, v němž se týká jediného pokračujícího protiprávního jednání, a zrušil napadený rozsudek, jakož i sporné rozhodnutí v plném rozsahu,
- podpůrně zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž potvrzuje sporné rozhodnutí o jediném pokračujícím protiprávním jednání, a snížil pokutu uloženou společností Del Monte a Weichert tak, aby odrážela zrušení sporného rozhodnutí o jediném pokračujícím protiprávním jednání,
- v případě, že by Soudní dvůr kasačnímu opravnému prostředku Komise ve věci C-294/13 P vyhověl, zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž tento uvádí, že se společnost Weichert nemůže dovolávat práva nepodílet se na vlastním usvědčení, a snížil pokutu uloženou společně a nerozdílně společností Weichert a Del Monte tak, aby zohledňovala skutečnost, že Weichert svými odpověďmi na žádosti o informace spolupracovala nad rámec své zákonné povinnosti, a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení ve všech stupních.

40 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl kasační opravný prostředek ve věci C-293/13 P a vedlejší kasační opravný prostředek společnosti Del Monte ve věci C-294/13 P,
- zamítl vedlejší kasační opravné prostředky společnosti Weichert ve věcech C-293/13 P a C-294/13 P,
- zrušil bod 1 výroku napadeného rozsudku a vydal konečné rozhodnutí ve věci, a
- uložil společností Del Monte a Weichert náhradu nákladů jednotlivých řízení.

41 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 22. července 2014 byly věci C-293/13 a C-294/13 spojeny pro účely ústní části řízení, jakož i rozsudku.

K přípustnosti vedlejšího kasačního opravného prostředku společnosti Weichert ve věci C-293/13 P

Argumentace účastnic řízení

42 Komise uvádí, že jelikož žaloba společnosti Weichert proti spornému rozhodnutí byla podána po uplynutí lhůty, stalo se ve vztahu k ní konečným, takže projednávaný vedlejší kasační opravný prostředek nemůže nic změnit na závazných účincích uvedeného rozhodnutí ve vztahu k ní. Zrušení

napadeného rozsudku a sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týkají společnosti Del Monte, by dokonce nebylo v zájmu společnosti Weichert, jelikož by pak byla jako jediná odpovědná za zaplacení uložené pokuty.

- 43 Del Monte má obdobně jako Komise za to, že Soudnímu dvoru přísluší přezkoumat přípustnost vedlejšího kasačního opravného prostředku společnosti Weichert.
- 44 Weichert uvádí, že Tribunál jí umožnil vstoupit do řízení, když konstatoval, že má přímý a trvalý zájem na rozhodnutí sporu, a je tedy přímo dotčena tím, jak bude věc vyřešena. V tomto ohledu Tribunál uvedl, že sporné rozhodnutí považovalo společnosti Del Monte a Weichert za hospodářskou jednotku a uložilo jim v souvislosti s protiprávním jednáním společnosti Weichert společně a nerozdílně zaplatit pokutu. Tyto úvahy jsou relevantní i v rámci vedlejšího kasačního opravného prostředku.

Závěry Soudního dvora

- 45 Jak uvedla Komise, zrušení napadeného rozsudku a sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týkají společnosti Del Monte, by nebylo v zájmu společnosti Weichert, jelikož by pak byla jako jediná odpovědná za zaplacení pokuty uložené sporným rozhodnutím, které se ve vztahu k ní stalo konečným.
- 46 Podle ustálené judikatury přitom platí, že existence právního zájmu navrhovatele na podání kasačního opravného prostředku předpokládá, že výsledek kasačního opravného prostředku může účastníku řízení, který jej podal, přinést prospěch (rozsudek Francie v. People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 43 a citovaná judikatura).
- 47 Vedlejší kasační opravný prostředek společnosti Weichert ve věci C-293/13 P, znějící na zrušení napadeného rozsudku a sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týkají společnosti Del Monte, z něhož nemůže mít Weichert prospěch, tudíž musí být prohlášen za nepřípustný.

Ke kasačnímu opravnému prostředku společnosti Del Monte ve věci C-293/13 P

K zájmu společnosti Weichert na předložení kasační odpovědi

Argumentace účastnic řízení

- 48 Komise uvádí, že zájem společnosti Weichert na vstupu do řízení, v němž byl vydán napadený rozsudek, zpochybňovala z důvodu, že žaloba společnosti Weichert proti spornému rozhodnutí byla podána po uplynutí lhůty, a že toto rozhodnutí se tím ve vztahu k ní stalo konečným, takže kasační opravný prostředek společnosti Del Monte nemůže změnit závazné účinky uvedeného rozhodnutí ve vztahu k ní. Na základě těchto úvah Komise zpochybňuje i zájem společnosti Weichert na předložení kasační odpovědi.
- 49 Del Monte má obdobně jako Komise za to, že Soudnímu dvoru přísluší přezkoumat zájem společnosti Weichert na předložení kasační odpovědi. Mimoto kritizuje skutečnost, že Weichert jakožto vedlejší účastnice využívá kasačního opravného prostředku společnosti Del Monte k hájení vlastního postoje, a vyzývá Soudní dvůr k soustředění přezkumu na otázky, které sama uplatňuje.
- 50 Weichert argumenty Komise a společnosti Del Monte zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 51 Podle článku 172 jednacího řádu Soudního dvora může kterýkoli účastník řízení v dotčené věci před Tribunálem, který má zájem na vyhovění kasačnímu opravnému prostředku nebo na jeho odmítnutí či zamítnutí, předložit ve lhůtě dvou měsíců od doručení kasačního opravného prostředku kasační odpověď.
- 52 V projednávaném případě je na rozdíl od pravděpodobných úvah Komise a společnosti Del Monte zřejmé, že Weichert má zájem na zamítnutí nebo odmítnutí kasačního opravného prostředku společnosti Del Monte ve věci C-293/13 P. Jelikož totiž Weichert sporné rozhodnutí včas nenapadla, takže to se ve vztahu k ní stalo konečným, bude muset v případě, že by Soudní dvůr kasačnímu opravnému prostředku společnosti Del Monte ve věci C-293/13 P vyhověl, uhradit určenou pokutu sama, a nikoliv společně a nerozdílně se společností Del Monte.
- 53 Je tudíž třeba dojít k závěru, že existuje zájem společnosti Weichert na předložení kasační odpovědi.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P, vycházejícímu z neexistence hospodářské jednotky společností Del Monte a Weichert během období protiprávního jednání

Argumentace účastnic řízení

- 54 Del Monte Tribunálu vytýká, že ji jakožto mateřskou společnost společnosti Weichert považoval za odpovědnou za jednání této společnosti.
- 55 Del Monte zaprvé uvádí, že Komise a Tribunál uznaly, že Weichert ne vždy jednala dle jejích pokynů a že rozhodnutí společnosti Weichert o cenách nemusely vždy odpovídat představám společnosti Del Monte. Weichert tudíž v zásadě neplnila pokyny předávané společností Del Monte, takže nelze vyvodit závěr o existenci rozhodujícího vlivu.
- 56 Zejména není důvodné tvrzení uvedené v bodě 208 napadeného rozsudku, podle něhož z důkazů vložených do spisu nelze vyvodit, že by se společnost Weichert obecně neřídila pokyny společnosti Del Monte. Relevantním kritériem je totiž to, zda Weichert v zásadě plnila tyto pokyny, nebo zda svá rozhodnutí o cenách přijímala zcela nezávisle.
- 57 Dotčené důkazy se přitom vztahují k případům, v nichž Weichert určovala své jednání samostatně a v rozporu s očekáváními společnosti Del Monte. I kdyby ostatní rozhodnutí přijatá společností Weichert obecně byla slučitelná s očekáváními společnosti Del Monte, což neodpovídá skutečnosti, nemělo by to dopad na nezávislost společnosti Weichert.
- 58 Kromě toho Del Monte uvádí, že Tribunál v bodech 233, 237 a 240 napadeného rozsudku uznal, že Weichert dala třikrát pokyny externím právním zástupcům, aby hájili její zájmy proti společnosti Del Monte. V bodě 236 napadeného rozsudku měl však Tribunál za to, že skutečnost, že Del Monte nemohla společnosti Weichert zabránit, aby hájila své zájmy, není znamením nezpůsobilosti společnosti Del Monte vykonávat rozhodující vliv na společnost Weichert. Toto konstatování je tedy v rozporu s ustálenou judikaturou týkající se odpovědnosti mateřské společnosti, jelikož připuštění toho, že Weichert jednala v takových zásadních otázkách samostatně, je neslučitelné s existencí společné kontroly nad společností Weichert vykonávané společností Del Monte a komplementáři společnosti Weichert.
- 59 Zadruhé má Del Monte za to, že Tribunál se omezil na konstatování řady faktorů, které dle něj poskytovaly společnosti Del Monte určitý vliv na společnost Weichert. Tribunál však nikdy nekonstatoval, že by tento vliv byl rozhodující a že by Weichert v zásadě jednala dle pokynů společnosti Del Monte.

- 60 V tomto ohledu především Del Monte tvrdí, že jako komanditista byla dle německého práva z řízení společnost Weichert vyloučena a nemohla toto řízení žádnými prostředky ovlivňovat.
- 61 Podle čl. 7 odst. 1 společenské smlouvy především mohla bránit pouze opatřením, jež se vymykají běžné obchodní činnosti. Dále, žádné z opatření uvedených v čl. 7 odst. 2 a 3 společenské smlouvy nebylo součástí běžné obchodní činnosti společnosti Weichert ani nesouviselo s chováním společnosti Weichert na trhu.
- 62 A konečně, co se týče možnosti společnosti Del Monte svolat kdykoliv schůzi společníků, tato společnost připomíná, že komplementáři mohli vetovat jakékoliv opatření navržené na této schůzi. V případě blokace se mohli komplementáři navíc obrátit na rozhodčí radu, v rámci níž si mohli být jistí tím, že nebudou v menšině.
- 63 Dále dle společnosti Del Monte žádný ze samostatně posuzovaných faktorů, které vedly Tribunál ke konstatování existence vlivu společnosti Del Monte na společnost Weichert, ani všechny tyto faktory společně nemohou existenci takového vlivu prokázat.
- 64 Pokud jde o společenskou smlouvu, Del Monte má za to, že rovnováha sil konstatovaná Tribunálem v bodě 118 napadeného rozsudku není indicií rozhodujícího vlivu.
- 65 Jelikož oprávnění jednat a podepisovat na účet společnosti Weichert, zavazovat ji vůči třetím osobám a třetí osoby vůči ní, přijímat a vynakládat prostředky na její účet, zajišťovat každodenní řízení společnosti a nést neomezenou a solidární odpovědnost za závazky byli pouze komplementáři, uvedená rovnováha sil a právo veta nemohou zakládat konstatování rozhodujícího vlivu.
- 66 Na rozdíl od úvah Tribunálu nepředstavuje právo veta, jímž disponovala společnost Del Monte, indicii rozhodujícího vlivu, jelikož tato společnost nebyla schopna prosadit roční rozpočet, investiční plány ani personální obsazení a její právo veta nemělo dopad na další řízení zajišťované komplementáři společnosti Weichert.
- 67 Co se týče kapitálových vazeb, má Del Monte za to, že úvaha uvedená v bodě 125 napadeného rozsudku, podle níž výše její kapitálové účasti ve společnosti Weichert představovala motivaci pro výkon vlivu nad touto společností a odrážela jistou hospodářskou sílu a tím i schopnost výkonu takového vlivu, je chybná, jelikož pouhá motivace nemá žádný dopad na schopnost vykovávat rozhodující vliv a jistá hospodářská síla není znakem rozhodujícího vlivu. Tribunál přitom neuvedl žádný poznatek týkající se výše podílu společnosti WAL, který by mohl ovlivnit nezávislost společnosti Weichert, co se týče rozhodnutí souvisejících s řízením a jejím chováním na trhu.
- 68 Co se týče dohody o distribuci, ani jeden ze tří důkazů uvedených v bodech 135 až 149 napadeného rozsudku dle společnosti Del Monte neukazuje na její rozhodující vliv na společnost Weichert.
- 69 Především žádný z poznatků uvedených v napadeném rozsudku neprokazuje, že by dohoda o distribuci, posuzovaná samostatně nebo v kombinaci s dalšími faktory, bránila společnosti Weichert ve zcela nezávislém určování její obchodní politiky. Jedná se o běžnou dohodu hospodářsky nezávislých subjektů. Prokázaný zájem společnosti Del Monte na tom, aby Weichert prodávala banány za vyšší ceny, není projevem nějaké schopnosti vykonávat rozhodující vliv.
- 70 Dále, pokud jde o informace získané společností Del Monte, z bodu 157 napadeného rozsudku plyne, že informační mechanismy spolu s kontrolními mechanismy obsaženými ve společenské smlouvě umožňovaly společnosti Del Monte pouze ovlivňovat obchodní chování společnosti Weichert, zejména běžné obchodní vedení, ale nikoliv vykonávat rozhodující vliv.

- 71 A konečně, čtyři přímé výzvy společnosti Del Monte týkající se marketingu a cen uplatňovaných společností Weichert uvedené v bodě 164 napadeného rozsudku prokazují, že Del Monte chtěla spojit svou značku s vyššími cenami a že Weichert banány prodávala za nižší ceny. Uvedené výzvy tedy neprokazují rozhodující vliv. Relevantním hlediskem je to, zda byla Weichert povinna podřídit se přáním společnosti Del Monte. V bodě 208 napadeného rozsudku měl přitom Tribunál za to, že tomu tak nebylo.
- 72 Komise a Weichert argumenty společnosti Del Monte zpochybňují, pokud jde o jejich přípustnost i opodstatněnost.

Závěry Soudního dvora

- 73 Pokud jde o přípustnost prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnosti Del Monte, stačí konstatovat, že na rozdíl od tvrzení Komise a společnosti Weichert z argumentů uplatňovaných společností Del Monte jednoznačně plyne, že tato nepochybně Tribunálem uskutečněná skutková zjištění ani jejich posouzení, ale výhradně jejich právní kvalifikaci.
- 74 Z toho vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku je přípustný.
- 75 Pokud jde o věcné hledisko, je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že chování dceřiné společnosti může být přičteno mateřské společnosti, zejména pokud tato dceřiná společnost, byť má vlastní právní subjektivitu, samostatně neurčuje své chování na trhu, ale v zásadě uplatňuje pokyny, které jsou jí uděleny mateřskou společností, zejména s ohledem na hospodářské, organizační a právní vazby, které tyto dva právní subjekty spojují (rozsudky Akzo Nobel a další v. Komise, C-97/08 P, EU:C:2009:536, bod 58; Alliance One International a Standard Commercial Tobacco v. Komise a Komise v. Alliance One International a další, C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 43, jakož i Areva a další v. Komise, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, bod 30).
- 76 Při zkoumání toho, zda mateřská společnost může mít rozhodující vliv na chování dceřiné společnosti na trhu, je tedy třeba přihlídnout ke všem relevantním skutečnostem týkajícím se hospodářských, organizačních a právních vazeb, které dceřinou společnost pojí ke společnosti mateřské a zohlednit tak skutečnou hospodářskou situaci (rozsudek Komise v. Stichting Administratiekantoor Portielje, C-440/11 P, EU:C:2013:514, bod 66).
- 77 Kromě toho skutečný výkon rozhodujícího vlivu lze dovodit ze souboru shodujících se okolností, třebaže žádná z těchto okolností sama o sobě nepostačuje k prokázání existence takového vlivu (v tomto smyslu viz rozsudek Knauf Gips v. Komise, C-407/08 P, EU:C:2010:389, bod 65).
- 78 A konečně již Soudní dvůr rozhodl, že výkon společné kontroly dvěma vzájemně nezávislými mateřskými společnostmi nad jejich dceřinou společností v zásadě nebrání tomu, aby Komise konstatovala existenci hospodářské jednotky mezi jednou z těchto mateřských společností a dotčenou dceřinou společností (rozsudek Alliance One International a Standard Commercial Tobacco v. Komise a Komise v. Alliance One International a další, C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 101).
- 79 V projednávaném případě, pokud jde zaprvé o schopnost společnosti Del Monte vykonávat rozhodující vliv na společnost Weichert, měl Tribunál nejprve v bodě 118 napadeného rozsudku za to, že práva společnosti Del Monte plynoucí z čl. 7 odst. 2 až 4, čl. 8 odst. 2 a čl. 9 odst. 2 až 5 společenské smlouvy prokazují společnou kontrolu společnosti Del Monte a rodiny Weichertových nad společností Weichert, což představuje nepřímý důkaz schopnosti společnosti Del Monte vykonávat rozhodující vliv na společnost Weichert.
- 80 Dále v bodě 125 napadeného rozsudku kvalifikoval kapitálové vazby mezi společnostmi Del Monte a Weichert tak, že vyjadřují schopnost první z nich vykonávat vliv na druhou uvedenou.

- 81 A konečně v bodě 150 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že práva a povinnosti společnosti Del Monte plynoucí z čl. 2 písm. a), článků 3 a 4, čl. 9 odst. 3 a článku 11 dohody o distribuci posilují hospodářský a právní potenciál společnosti Del Monte vykonávat vliv na každodenní obchodní vedení společnosti Weichert.
- 82 Tribunál tyto právní kvalifikace založil zejména na následujících posouzeních zjištěných důkazů.
- 83 Zprvce měl Tribunál v bodech 101 a 118 napadeného rozsudku za to, že z čl. 7 odst. 2 a 3 společenské smlouvy vyplývá, že soubor důležitých úkonů, které nezbytně mají, byť nepřímou, dopad na řízení společnosti Weichert, není možné přijmout bez souhlasu komanditisty a že tato smlouva odráží „rovnováhu sil“ mezi komplementáři a komanditistou.
- 84 Zadruhé měl Tribunál v bodě 125 napadeného rozsudku za to, že finanční zájem společnosti Del Monte na aktivitách společnosti Weichert představuje zjevný důvod pro prvně uvedenou, aby vykonávala vliv nad druhou uvedenou, a že výše její kapitálové účasti odráží jistou hospodářskou sílu.
- 85 Zatřetí Tribunál v bodě 139 napadeného rozsudku podotkl, že Del Monte měla dvojí zájem na výkonu kontroly nad cenami účtovanými společností Weichert, neboť tyto ceny nejen, že měly vliv na hospodářské výsledky společnosti Weichert a potažmo na zisky rozdělované akcionářům, ale také přímo ovlivňovaly ceny společnosti Del Monte za banány dodávané společností Weichert na základě dohody o distribuci.
- 86 Začtvrté Tribunál v bodě 149 napadeného rozsudku uvádí, že vzhledem k tomu, že společnost Del Monte měla smluvní možnost výrazně ovlivňovat objemy banánů, které dodávala společnosti Weichert, a že tato musela nakupovat téměř veškeré objemy banánů od společnosti Del Monte, měla posledně uvedená společnost důležitý prostředek nátlaku na společnost Weichert.
- 87 V této souvislosti nemohou argumenty uplatňované společností Del Monte v rámci tohoto řízení prokázat, že by se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že soubor dotčených hospodářských, organizačních a právních vazeb prokazuje schopnost společnosti Del Monte vykonávat rozhodující vliv na společnost Weichert.
- 88 Především okolnosti, že Del Monte byla z právního hlediska vyloučena z běžného obchodního vedení společnosti Weichert a její právo veta jí neumožňovalo prosadit mj. určitý rozpočet, nemohou vyloučit, že by Del Monte neměla jakoukoliv možnost vykonávat rozhodující vliv na chování společnosti Weichert na dotčeném trhu. Takovou možnost jí totiž poskytovaly jiné okolnosti, zejména ty, které byly zmíněny v bodech 79 až 86 tohoto rozsudku.
- 89 Z těchto důvodů nemůže dále okolnost, že Weichert dala třikrát pokyny externím právním zástupcům, aby hájili její zájmy proti společnosti Del Monte, prokazovat neschopnost této společnosti vykonávat rozhodující vliv na chování společnosti Weichert na dotčeném trhu.
- 90 A konečně v kontextu všech hospodářských, organizačních a právních vazeb pojičích dle Tribunálu společnosti Del Monte a Weichert skutečnost, že společnost Del Monte měla smluvní možnost výrazně ovlivňovat objemy banánů, které dodávala společnosti Weichert, a že společnost Weichert musela nakupovat téměř veškeré objemy banánů od společnosti Del Monte, umožnila Tribunálu mít v bodě 149 napadeného rozsudku nejen za to, že posledně uvedená společnost měla důležitý prostředek nátlaku na společnost Weichert, ale rovněž že byla schopna vykonávat rozhodující vliv na tuto společnost.
- 91 Zadruhé, co se týče skutečného výkonu rozhodujícího vlivu společnosti Del Monte na společnost Weichert, Tribunál v bodě 158 napadeného rozsudku považoval skutečnost, že Del Monte získala informace přesahující rámec článku 4 dohody o distribuci, za zjevnou známku výkonu vlivu.

- 92 A dále v bodě 220 napadeného rozsudku považoval důkazy o předávání informací mezi společnostmi Del Monte a Weichert za známku výkonu rozhodujícího vlivu první jmenovanou na druhou během období trvání protiprávního jednání.
- 93 Tribunál tyto právní kvalifikace založil zejména na následujícím posouzení zjištěných důkazů:
- zprávy, které Weichert zaslala každý týden od května 2000 do 1. ledna 2003 společnosti Del Monte, které pro společnosti Del Monte, Dole, Chiquita a ostatní dodavatele banánů, jakož i pro každý relevantní zeměpisný trh uváděly údaje o dotyčných objemech, oficiálních a skutečných cenách, případně i o „trendu skutečné čisté ceny“, představovaly doplňkový zdroj informací přímo související s obchodováním s banány, a tedy s běžným obchodním vedením společnosti Weichert (body 152 až 155 napadeného rozsudku),
 - pravidelnost týdenního podávání těchto zpráv vedla k souvislému toku informací ke společnosti Del Monte poskytujících přesné a široké porozumění trhu včetně postavení společnosti Weichert na něm (bod 156 napadeného rozsudku),
 - tyto zprávy představovaly informace požadované a získané mimo smluvní rámec (bod 158 napadeného rozsudku),
 - výměna informací mezi společnostmi Del Monte a Weichert odhaluje přímé zásahy společnosti Del Monte do marketingu a cen uplatňovaných společností Weichert, velmi podrobné pokyny (neboť obsahovaly přesné číselné údaje) k cenové politice, která měla být uplatňována, schůzkám a telefonickým hovorům týkajícím se tohoto tématu, výslovnou výzvu k poskytování každodenních informací o obchodních jednáních, zjevný nátlak ohledně zásobování a vysvětlení a odůvodnění společnosti Weichert týkající se jejího běžného řízení (body 175 a 203 napadeného rozsudku),
 - společnost Del Monte měla reálnou možnost významně ovlivňovat zásobování společnosti Weichert a v praxi vyvíjela silný nátlak na tuto společnost, když jí hrozila snížením množství týdenních dodávek banánů „na úroveň licencí společnosti Interfrucht, tedy zhruba 60 000 krabic týdně“, aniž by odkazovala na jakýkoliv případ vyšší moci pro dodání množství nižšího, než bylo minimální množství stanovené v dohodě o distribuci, přičemž toto snížení mohlo společnosti Weichert způsobit potíže ve vztazích s jejími zákazníky (body 185 až 187 napadeného rozsudku),
 - společnost Del Monte dohlížela zblízka na obchodní chování společnosti Weichert, a dokonce přímo zasahovala do určování její cenové politiky (bod 204 napadeného rozsudku),
 - odpovědi společnosti Weichert odhalují, že se tato společnost cítila povinna skládat společnosti Del Monte účty ze svých rozhodnutí o cenách a že se snažila vyhovět jejím očekáváním (bod 205 napadeného rozsudku),
 - vzhledem k rizikům zásobování a k jeho občasnému snížení byla společnost Weichert donucena řídit se pokyny společnosti Del Monte, aby se vyhnula úpadku, přičemž tato obava byla zjevně sdělena jejímu dodavateli (bod 207 napadeného rozsudku),
 - ačkoliv, jak sama Komise uznala v bodě 424 odůvodnění sporného rozhodnutí, rozhodnutí společnosti Weichert o cenách nemusela odpovídat očekáváním společnosti Del Monte, z listinných důkazů shromážděných Komisí nevyplývá, že by se společnost Weichert obecně – dle slov žalobkyně – neřídila „pokyny společnosti Del Monte“ a že by na trhu jednala samostatně (bod 208 napadeného rozsudku).

- 94 Vzhledem k těmto zjištěním a posouzením skutkového stavu, která Soudní dvůr nemůže nahradit zjištěními a posouzeními svými, není možné Tribunálu vytýkat, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když považoval soubor informací požadovaných a získávaných společnostmi Del Monte, jakož i pokyny této společnosti určené společnosti Weichert a spojené s vyhrožováním a nátlakem, za prokázání skutečného výkonu rozhodujícího vlivu společnosti Del Monte na společnost Weichert.
- 95 Argumenty uplatňované společnostmi Del Monte v rámci tohoto řízení totiž nemohou toto konstatování vyvrátit.
- 96 Pokud Del Monte zdůrazňuje, že veškeré důkazy týkající se výměny informací se společnostmi Weichert ukazují na chování posledně uvedené společnosti, které neodpovídalo očekáváním společnosti Del Monte, je třeba připomenout, jak uvedla generální advokátka v bodech 101, 103 a 104 svého stanoviska, že pro prokázání existence rozhodujícího vlivu není nezbytné, aby dceřiná společnost dodržovala všechny pokyny mateřské společnosti s výhradou situace, kdy by nedodržování udělených pokynů bylo pravidlem.
- 97 Jak přitom uvedla generální advokátka v bodech 108 a 109 svého stanoviska, měl Tribunál za to, že soubor důkazů, který mu byl předložen, nemohl prokázat, že nedodržování pokynů společnosti Del Monte udělených společnosti Weichert bylo pravidlem.
- 98 A Tribunál dále tím, že konstatoval, že Del Monte získávala na svoji žádost a nad rámec svých práv obecné informace o stavu dotčeného trhu s banány, že společnosti Weichert udílela pokyny k jejímu chování na trhu, že tyto pokyny byly doprovázeny výhrůžkami založenými na významném prostředku nátlaku na společnost Weichert a že se posledně uvedená společnost obávající se úpadku snažila plnit očekávání společnosti Del Monte, disponoval souborem nepřímých důkazů, který mu umožňoval dojít k závěru, že společnost Del Monte spolu s komplementáři společnosti Weichert skutečně vykonávala rozhodující vliv na společnost Weichert.
- 99 Z toho plyne, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když považoval soubor informací požadovaných a získávaných společnostmi Del Monte, jakož i pokyny této společnosti určené společnosti Weichert a spojené s vyhrožováním a nátlakem, za prokázání skutečného výkonu rozhodujícího vlivu společností Del Monte na společnost Weichert.
- 100 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba první důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P zamítnout.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P, vycházejícímu ze zkreslení důkazů

Argumentace účastnic řízení

- 101 Del Monte Tribunálu vytýká, že konstatování skutečného výkonu rozhodujícího vlivu společností Del Monte na společnost Weichert založil na zkreslení důkazů.
- 102 Zaprvé právo veta, kterým Del Monte disponuje na základě čl. 7 odst. 3 společenské smlouvy, neumožňuje na rozdíl od toho, co se uvádí v bodech 100 a 101 napadeného rozsudku, konstatovat, že by toto právo mělo, byť nepřímo, dopad na řízení společnosti Weichert. Právo veta se totiž v žádném ohledu nepojilo k chování společnosti Weichert na trhu, které bylo určováno výhradně komplementáři.

- 103 Zadruhé se Tribunál podle společnosti Del Monte dopustil zkreslení společenské smlouvy, když měl v bodě 114 napadeného rozsudku za to, že skutečnost, že komplementáři mají právo veta všech rozhodnutí společnosti Weichert, z ustanovení uvedené smlouvy nevyplývá. Toto konstatování je totiž v rozporu se zjištěními Tribunálu, podle nichž:
- Weichert byla řízena a zastupována výhradně komplementáři, a žádné opatření související s řízením, jmenováním nebo odvoláním tedy nemohlo být prosazeno proti jejich vůli,
 - komplementáři potřebovali předchozí souhlas společnosti Del Monte pouze pro omezený počet opatření, z nichž žádné, s výjimkou rozpočtu, investičních plánů a personálního obsazení, nespadlo do běžné obchodní činnosti,
 - komplementáři mohli vetovat změny společenské smlouvy, schválení účetnictví, zproštění odpovědnosti komplementářů za řízení podniku, jmenování auditora, jakož i všechna rozhodnutí, která mohla být přijata na schůzi společníků a veškeré akty související s řízením nebo se zastupováním společníků, s každoročními návrhy rozpočtu a investičních a personálních plánů, s vedením účetnictví a s převodem svých podílů ve společnosti mohli přijímat pouze komplementáři.
- 104 Del Monte zejména zdůrazňuje, že Tribunál nezmínil žádné rozhodnutí, které mohla Del Monte ve společnosti Weichert prosadit, nebo skutečně prosadila navzdory vetu komplementářů, a že žádné rozhodnutí tohoto typu nebylo přijato.
- 105 Zatřetí má Del Monte za to, že Tribunál nemohl, aniž by se dopustil zkreslení skutkových okolností, odmítnout její argument, podle něhož nemohla rušit, měnit nebo i jen vetovat jmenování jednatelů společnosti Weichert, s poukazem na to, že předmětné ujednání vyžaduje jednomyslnost společníků nutnou ke každé změně společenské smlouvy.
- 106 Začtvrté Del Monte tvrdí, že Tribunál zkreslil čl. 9 odst. 5 společenské smlouvy, když měl za to, že tvrzení o přijímání rozhodnutí prostou většinou v rozhodčí radě, a tedy o rozhodnutích nutně příznivých pro komplementáře není podloženo a že význam dotčené výhody musí být relativizován vzhledem ke specifickým pravomocem schůze společníků.
- 107 V tomto ohledu Del Monte uvádí, že o rozdělení hlasovacích práv v uvedené radě, a sice třech hlasech pro komplementáře, jednom pro společnost Del Monte a dvou hlasech nezávislých, nebylo sporu. Mimoto společenská smlouva neobsahuje žádné ustanovení vyžadující kvalifikovanou většinu. A konečně, vzhledem k tomu, že Del Monte byla vyloučena z řízení společnosti Weichert, byla schůze společníků jediným řídicím orgánem, v němž byla zastoupena. Mechanismus stanovený společenskou smlouvou pro případy blokace tedy odráží rozdělení kompetencí.
- 108 Zapáté má Del Monte za to, že Tribunál v bodě 118 napadeného rozsudku zkreslil její prohlášení, podle něhož společenská smlouva odráží „rovnováhu sil“ mezi společností Del Monte a komplementáři, když toto prohlášení považoval za potvrzení existence rozhodujícího vlivu. Takový výklad ovšem zjevně neodpovídá obsahu uvedeného prohlášení.
- 109 Zašesté Del Monte tvrdí, že Tribunál v bodech 212 až 214 napadeného rozsudku zkreslil prohlášení společností Dole a Chiquita, na něž odkazuje. Tribunál v nich dospěl k závěru, že první a druhé prohlášení společnosti Dole je důkazem toho, že strategií společnosti Del Monte bylo stanovit ceny na úrovni společnosti Dole. Tribunál nepřihlédl k obsahu druhého prohlášení společnosti Dole, které potvrzuje, že to byla Weichert, a nikoliv Del Monte, kdo si přál pozvednout značku Del Monte na úroveň značky Dole, z důvodu, že toto druhé prohlášení je neoddelitelné od prvního prohlášení společnosti Dole.

- 110 Del Monte má však za to, že toto tvrzení není správné, jelikož druhé prohlášení společnosti Dole je novější, odpovídá na konkrétní otázku Komise a podrobně a výslovně doplňuje informace uvedené v prvním prohlášení. Tribunál přesto vyložil první prohlášení společnosti Dole způsobem rozporným s druhým prohlášením.
- 111 Třetí prohlášení společnosti Dole a prohlášení společnosti Chiquita jsou zcela jasná a musí vést k závěru, že Del Monte byla nespokojena s obchodní strategií společnosti Weichert a uvedla v život svoji vlastní strategii, jakmile začala uvádět banány na trh prostřednictvím svých výhradně vlastněných dceřiných společností. Přitom když Dole tvrdí, že Del Monte byla nespokojena s marketingovými výsledky společnosti Weichert, Tribunál tuto nespokojenost omezil na zisky, a to přesto, že bylo výslovně uvedeno, že se nespokojenost společnosti Del Monte týkala tržní strategie společnosti Weichert.
- 112 Dle názoru společnosti Del Monte z uvedených prohlášení jasně vyplývá, že Del Monte nemohla vykonávat rozhodující vliv na obchodní strategii společnosti Weichert.
- 113 Del Monte tvrdí, že Tribunál mimoto zkreslil čtvrté prohlášení společnosti Dole, když tvrdil, že Del Monte po prodeji podílu ve společnosti Weichert na konci období protiprávního jednání změnila strategii. Tento výklad je totiž neslučitelný s prohlášením společnosti Chiquita a komunikací mezi společnostmi Del Monte a Weichert, které ukazují na trvalé neshody obou společností o cenové úrovni banánů značky Del Monte na trhu. Tento trvalý rozpor potvrzuje i další informace v uvedeném prohlášení společnosti Dole.
- 114 Zasedmé Del Monte tvrdí, že Tribunál v bodě 236 napadeného rozsudku zkreslil dopis zasláný společnosti Del Monte dne 27. března 1997 externím právním zástupcem společnosti Weichert za účelem ochrany zájmů této společnosti proti společnosti Del Monte. Tento dopis zjevně prokazuje, že Weichert jednala proti zájmům společnosti Del Monte, což popírá existenci rozhodujícího vlivu. Tribunál přesto tento argument společnosti Del Monte odmítl, když měl za to, že komplementáři tím hájili své zájmy proti komanditistovi, kdežto z uvedeného dopisu jednoznačně plyne, že tento byl zaslán jménem společnosti Weichert, a nikoliv jménem komplementářů.
- 115 Zaosmé se Del Monte domnívá, že Tribunál v bodě 238 napadeného rozsudku zkreslil žalobní odpověď společnosti Weichert v řízení proti společnosti WAL, když v ní uvedené argumenty odmítl pouze z důvodu, že dotčené řízení zahájila společnost Del Monte, a nikoliv společnost Weichert. Otázka, kdo řízení zahájil, přitom neměla s obsahem této odpovědi žádnou souvislost.
- 116 Zadeváté má Del Monte za to, že Tribunál v bodě 259 napadeného rozsudku zkreslil důkaz opírající se o skutečnost, že výsledky společnosti Weichert nebyly součástí konsolidovaného účetnictví společnosti Del Monte, když ho jako zcela irelevantní odmítl z důvodu, že se v případě společnosti Weichert jednalo o partnerství. Přitom není důvod se domnívat, že by pravidla konsolidace byla u partnerství a u jiných forem podniků odlišná.
- 117 Zadesáté zkreslil Tribunál důkazy, když nezohlednil spojitost mezi negativními důkazy. Tribunál totiž posuzoval pouze to, zda každý z nich samostatně prokazuje neexistenci rozhodujícího vlivu, a došel k závěru, že tomu tak není. Nezkoumal však, zda existenci rozhodujícího vlivu nevyvracejí tyto důkazy jako celek.
- 118 Dle názoru společnosti Del Monte přitom uvedené důkazy jako celek nepostačují k prokázání toho, že by Del Monte vykonávala takový vliv, že by Weichert nemohla samostatně určovat své chování na trhu a v zásadě plnila pokyny společnosti Del Monte.
- 119 Weichert má za to, že Del Monte neuplatňuje zkreslení důkazů, ale pouze zpochybňuje posouzení důkazů ze strany Tribunálu.

120 Komise se domnívá, že úvahy Tribunálu neobsahují žádné zkreslení důkazů.

Závěry Soudního dvora

- 121 První, třetí, pátý a osmý až desátý argument společnosti Del Monte je třeba bez dalšího odmítnout, jelikož zjevně neuvádějí jakoukoliv výtku týkající se zkreslení důkazů ze strany Tribunálu nebo neuvádějí konkrétní důkazy, které měly být zkresleny, a neodpovídají tudíž požadavkům judikatury.
- 122 Druhý, čtvrtý, šestý a sedmý argument společnosti Del Monte sice obsahují konkrétní výtky ke zkreslení důkazů, je však třeba konstatovat, že nejsou opodstatněné.
- 123 Pokud jde o druhý argument společnosti Del Monte, jak uvedla generální advokátka v bodech 131 a 132 svého stanoviska, tvrzení Tribunálu v bodě 114 napadeného rozsudku, podle něhož „skutečnost, že měl komplementář [...] právo veta ‚všech‘ rozhodnutí společnosti, z ujednání společenské smlouvy nevyplývá“, musí být vykládáno ve světle předcházejících bodů napadeného rozsudku, které se týkají čl. 9 odst. 2 druhé věty společenské smlouvy, tedy ustanovení, které se týká pouze určitých rozhodnutí schůze společníků definovaných v čl. 9 odst. 4 uvedené smlouvy.
- 124 Co se týče čtvrtého argumentu společnosti Del Monte, postačuje konstatovat, jak uvedla generální advokátka v bodě 143 svého stanoviska, že čl. 9 odst. 5 společenské smlouvy neobsahuje žádné údaje o tom, jaké požadavky platily na většinu nezbytnou pro přijímání rozhodnutí v rozhodčí radě. A dále Del Monte nespecifikuje, čím Tribunál zkreslil toto ustanovení, když v bodě 116 napadeného rozsudku tvrdil, že „význam předmětné výhody musí být [...] relativizován vzhledem ke specifickým pravomocem schůze společníků“.
- 125 Co se týče šestého argumentu, je nutno konstatovat, jak uvedla generální advokátka v bodech 152 a 153 svého stanoviska, že dotčená prohlášení společností Chiquita a Dole nebyla jednoznačná, a dávala tedy prostor pro různý výklad. Jelikož se přitom nejeví, že by výklad Tribunálu byl s obsahem uvedených prohlášení zjevně neslučitelný, nelze údajné zkreslení potvrdit.
- 126 A konečně sedmý argument společnosti Del Monte nemůže obstát, jelikož tvrzení Tribunálu, podle něhož „skutečnost, že se jeden společník obrátí na právního poradce, aby se seznámil se svými právy a bránil se vůči osobě, kterou podezřívá, že je nerespektuje“, není neslučitelná s obsahem dopisu zaslání společnosti Del Monte dne 27. března 1997 externím právním zástupcem společnosti Weichert, který, jak uvedla generální advokátka v bodech 157 a 158 svého stanoviska, je sepsán nejednoznačně, jelikož z jeho úvodu vyplývá, že je v něm uvedeno stanovisko společnosti, kdežto argumenty jsou uváděny zejména jménem pana W., či dokonce výslovně společně jménem pana W. a společnosti Weichert.
- 127 Vzhledem ke všem předcházejícím úvahám je třeba druhý důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P zamítnout.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P, týkajícímu se důkazního břemene

Argumentace účastnic řízení

- 128 Del Monte tvrdí, že Tribunál sice rozhodl, že důkazní břemeno existence rozhodujícího vlivu spočívá v projednávaném případě na Komisi, avšak opakovaně toto důkazní břemeno obrátil. Následující úvahy totiž spočívají na domněnce rozhodujícího vlivu, kterou musí společnost Del Monte vyvrátit.

- 129 Zprvė v bodě 113 napadeného rozsudku Tribunál ve věci práva veta komplementáře stanoveného v čl. 9 odst. 2 společenské smlouvy rozhodl, že schůze společníků měla v souladu s čl. 9 odst. 3 a 4 společenské smlouvy přesně stanovené kompetence, což „nemohlo vyloučit jakoukoli možnost, aby společnost Del Monte vykonávala rozhodující vliv na chování společnosti Weichert na dotčeném trhu“.
- 130 Zadruhé v bodě 208 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že ačkoli „rozhodnutí společnosti Weichert o cenách nemusela odpovídat očekáváním společnosti Del Monte, nevyplývá ze shromážděných listinných důkazů [...], že by se společnost Weichert obecně [...] neřídila ‚pokyny společnosti Del Monte‘ a že by na trhu jednala samostatně“.
- 131 Zatřetí v bodech 237 a 238 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že „výtažek ze žalobní odpovědi ze dne 15. května 2002 předložené společností Weichert před německým soudem v rámci sporu proti společnosti WAL, [v němž] bylo tvrzeno, že celková přidaná ekonomická hodnota společnosti Weichert, tedy nákupy, marketing a logistika, byly připisatelné výhradně komplementářům a že role společnosti WAL ve společnosti byla omezena na finanční účast [...] nevyklučuje závěr, že vyvíjela rozhodující vliv“.
- 132 Začtvrté v bodě 260 napadeného rozsudku Tribunál o neexistenci konsolidovaného účetnictví společnosti Del Monte a společnosti Weichert rozhodl, že „neexistence takové konsolidace nemusí nutně znamenat [...], že by v žádném případě nešlo dojít k závěru, že rozhodující vliv existuje“.
- 133 Kdyby však Tribunál použil zásady upravující důkazní břemeno správně, musel by přezkoumat, zda právo veta komanditisty, skutečnost, že ceny společnosti Weichert neodpovídaly očekáváním společnosti Del Monte, písemnosti společnosti Weichert předložené německým soudům a neexistence konsolidovaného účetnictví ponechávají dostatečný prostor pro pochybnosti o konstatování Komise týkajícího se rozhodujícího vlivu společnosti Del Monte na společnost Weichert, a dojít k závěru, že toto konstatování nedosahuje požadované důkazní úrovně.
- 134 Weichert a Komise argumenty společnosti Del Monte zpochybňují.

Závěry Soudního dvora

- 135 Je nutno konstatovat, že argumentace společnosti Del Monte na podporu jejího třetího důvodu kasačního opravného prostředku vychází z chybného výkladu napadeného rozsudku.
- 136 Především, jak připouští Del Monte, z bodů 104 a 221 napadeného rozsudku totiž jednoznačně vyplývá, že Tribunál měl za to, že důkazní břemeno týkající se spoluodpovědnosti společnosti Del Monte za protiprávní jednání společnosti Weichert přísluší Komisi.
- 137 Tribunál dále v bodech 98 až 220 napadeného rozsudku zkoumal, zda Komise povinnosti plynoucí z uvedeného břemene splnila, a měl za to, že důkazy, z nichž Komise vycházela, mohly uvedenou spoluodpovědnost prokázat.
- 138 A konečně v bodech 222 až 265 uvedeného rozsudku Tribunál ověřil, zda důkazy a argumenty uplatňované společností Del Monte mohly vyvrátit závěry Komise, podle nichž bylo možné protiprávní jednání společnosti Weichert připisovat společnosti Del Monte.
- 139 Jak přitom uvedla generální advokátka v bodě 117 svého stanoviska, taková analýza neobsahuje jakékoli obrácení důkazního břemene.

140 Takovým obrácením není ani to, že Tribunál v bodech 113 a 208 napadeného rozsudku odmítl tezi společnosti Del Monte, podle níž mohly okolnosti uvedené v těchto bodech vylučovat skutečný výkon rozhodujícího vlivu společností Del Monte na společnost Weichert. V uvedených bodech se totiž Tribunál omezil na odpověď na tvrzení společnosti Del Monte týkající se přičitatelnosti protiprávního jednání.

141 Z toho plyne, že třetí důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P musí být zamítnut.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P, vycházejícímu ze zásady in dubio pro reo

Argumentace účastnic řízení

142 Del Monte tvrdí, že Tribunál tím, že ji učinil odpovědnou za jednání společnosti Weichert navzdory skutečnosti, že písemnosti ve spisu budily pochybnosti o tom, zda vykonávala rozhodující vliv na společnost Weichert, porušil zásadu *in dubio pro reo*.

143 Z judikatury podle společnosti Del Monte plyne, že Komise musí shromáždit dostatečně přesné a shodující se důkazy, jež povedou k nezvratnému přesvědčení o tom, že k tvrzenému protiprávnímu jednání skutečně došlo. Pokud žádný důkaz sám o sobě toto přesvědčení nezakládá, je nutné, aby tomuto požadavku vyhověl soubor nepřímých důkazů.

144 V projednávaném případě četné skutečnosti zpochybňují tvrzení, že Del Monte v zásadě určovala chování společnosti Weichert na dotčeném trhu. Tribunál sice všechny tyto důkazy odmítl z důvodu, že podle něj neprokazují neexistenci rozhodujícího vlivu. Avšak i kdyby tomu tak bylo, pochybnosti, které tyto důkazy vrhají na konstatování rozhodujícího vlivu Komisé, odůvodňovaly použití zásady *in dubio pro reo*.

145 Podle společnosti Weichert Del Monte zpochybňuje posouzení skutkového stavu Tribunálem, které ukazuje, že žádný z důkazů uplatněných společností Del Monte nemůže dostatečně zpochybnit závěr Komise.

146 Komise má rovněž za to, že Del Monte usiluje o nový přezkum důkazů, a že tento důvod kasačního opravného prostředku je proto nepřijatelný. Kromě toho se domnívá, že z posouzení argumentů společnosti Del Monte Tribunálem plyne, že Tribunál měl za to, že důkazy právně dostačujícím způsobem prokazují výkon rozhodujícího vlivu, aniž by uvedl jakékoliv pochybnosti v tomto ohledu.

Závěry Soudního dvora

147 Pokud jde o přípustnost čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku společnosti Del Monte, je třeba uvést, že tato Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení spočívajícího v porušení zásady *in dubio pro reo*, a že tento důvod kasačního opravného prostředku je tudíž přípustný.

148 Pokud jde o věcnou stránku, stačí konstatovat, že Tribunál ze souboru důkazů, které měl k dispozici, vyvodil, že Del Monte během období protiprávního jednání vykonávala rozhodující vliv na společnost Weichert.

149 Posouzení Tribunálu přitom bylo přesvědčivé, a tudíž prosté jakýchkoliv pochybností, jakož i jakéhokoliv nesprávného právního posouzení, jak bylo konstatováno v rámci přezkumu prvního důvodu kasačního opravného prostředku, takže je nutno konstatovat, že podmínky pro uplatnění zásady *in dubio pro reo* nebyly v projednávaném případě splněny.

- 150 Z toho plyne, že čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P nemá jakýkoliv základ, a musí být tudíž zamítnut.

K pátému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P, vycházejícímu z neexistence jediného pokračujícího protiprávního jednání

Argumentace účastnic řízení

- 151 Del Monte se domnívá, že Tribunál porušil čl. 81 odst. 1 ES, když měl za to, že se Del Monte spolu se společnostmi Dole a Chiquita účastnila jediného pokračujícího protiprávního jednání, a přitom uznal, že Weichert o předávání informací mezi společnostmi Chiquita a Dole nevěděla. Úvahy Tribunálu v bodech 590 až 651 napadeného rozsudku spočívají na umělém štěpení jeho analýzy týkající se protiprávního jednání a odpovědnosti, jelikož subjektivním prvkem se zabývá pouze ve spojení s odpovědností.
- 152 Dle názoru společnosti Del Monte totiž neobeznámenost společnosti Weichert s uvedeným předáváním informací není pouze polehčující okolností pro stanovení výše pokuty, ale představuje i klíčový prvek pro určení existence jediného pokračujícího protiprávního jednání. Jednání ve vzájemné shodě představuje jediné pokračující protiprávní jednání pouze tehdy, lze-li prokázat, že sledovalo společný cíl a jeho účastníci byli seznámeni s riziky spjatými s účastí na celé kartelové dohodě nebo tato rizika akceptovali či k tomu byli připraveni. Toto kritérium se tedy skládá z objektivního a subjektivního prvku, přičemž v případě společnosti Weichert subjektivní prvek chybí.
- 153 Weichert podporuje argumentaci společnosti Del Monte a dodává, že vzhledem k tomu, že Tribunál v bodě 593 napadeného rozsudku rozhodl, že dvoustranné kontakty mezi společnostmi Dole a Chiquita, stejně jako mezi společnostmi Dole a Weichert spolu souvisely a vzájemně se doplňovaly, vycházel výhradně z okolnosti, že Dole byla účastnicí obou kontaktů. Pokud by přitom postačovalo jen to, celá řada dvoustranných kontaktů porušujících článek 81 ES by mohla být považována za jediné pokračující protiprávní jednání.
- 154 Weichert se domnívá, že toto nesprávné právní posouzení by mělo mít za následek zrušení celého sporného rozhodnutí, jelikož konstatování jediného pokračujícího protiprávního jednání nelze oddělit od zbytku uvedeného rozhodnutí.
- 155 Komise argumenty společností Del Monte a Weichert zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 156 Podle ustálené judikatury nemusí být porušení čl. 81 odst. 1 ES výsledkem jen jediného skutku, ale i řady skutků nebo rovněž pokračujícího jednání, i když jeden nebo několik prvků této řady skutků nebo tohoto pokračujícího jednání by mohly samy o sobě a nahlíženy jednotlivě rovněž zakládat porušení uvedeného ustanovení. Pokud se jednotlivé skutky začleňují do „jednotného plánu“ z důvodu tožného cíle narušujícího hospodářskou soutěž uvnitř společného trhu, má Komise právo přičítat odpovědnost za tyto skutky v závislosti na účasti na protiprávním jednání nahlíženém jako celek (rozsudek Komise v. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 41 a citovaná judikatura).
- 157 Podnik, který se podílel na takovém jediném a komplexním protiprávním jednání chováním, které je mu vlastní, které spadá pod pojem dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě s cílem narušujícím hospodářskou soutěž ve smyslu čl. 81 odst. 1 ES a jehož účelem bylo přispět k uskutečňování protiprávního jednání jako celku, může být rovněž odpovědný za chování ostatních podniků v rámci téhož protiprávního jednání po celou dobu své účasti na uvedeném protiprávním jednání. Tak je

tomu, je-li prokázáno, že uvedený podnik svým jednáním zamýšlel přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky a věděl o plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání jiných podniků sledujících tytéž cíle nebo ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí riziko (rozsudek Komise v. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 42 a citovaná judikatura).

- 158 Podnik se mohl přímo účastnit celého protisoutěžního chování tvořícího jediné a pokračující protiprávní jednání a v tomto případě má Komise právo mu přičíst odpovědnost za celé takové chování, a tedy za uvedené protiprávní jednání v plném rozsahu. Podnik se mohl rovněž přímo účastnit jen části protisoutěžního chování tvořícího jediné a pokračující protiprávní jednání, ale vědět o každém dalším plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání jiných účastníků kartelové dohody sledujících tytéž cíle nebo ho mohl rozumně předvídat a být připraven přijmout z toho plynoucí riziko. V takovém případě má Komise rovněž právo přičíst tomuto podniku odpovědnost za všechny protisoutěžní úkony tvořící takové protiprávní jednání, a v důsledku toho za protiprávní jednání jako celek (rozsudek Komise v. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 43).
- 159 Naproti tomu, pokud se podnik přímo účastnil jednoho či více protisoutěžních chování tvořících jediné a pokračující protiprávní jednání, ale nebylo prokázáno, že svým jednáním zamýšlel přispět ke všem společným cílům sledovaným dalšími účastníky kartelové dohody a že věděl o každém dalším plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání uvedených účastníků sledujících tytéž cíle nebo že ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí riziko, Komise mu může přičíst jen odpovědnost za chování, na kterém se přímo účastnil, a za zamýšlené nebo skutečné chování dalších účastníků sledujících tytéž cíle jako on, o němž je prokázáno, že o něm věděl nebo ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí riziko (rozsudek Komise v. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 44).
- 160 Proto se Tribunál tím, že v projednávaném případě rozhodl, že okolnost, že Weichert nebyla obeznámena s předáváním informací mezi společnostmi Dole a Chiquita ani o něm neměla vědět, nemůže zjištěnému protiprávnímu jednání upřít povahu jediného pokračujícího jednání, které nicméně nemůže být celé přičteno této společnosti, nedopustil nesprávného právního posouzení.
- 161 Z toho plyne, že pátý důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-293/13 P a tím pádem i kasační opravný prostředek podaný společností Del Monte musí být zamítnuty.

Ke kasačnímu opravnému prostředku Komise ve věci C-294/13 P

K zájmu společnosti Weichert na předložení kasační odpovědi

Argumentace účastnic řízení

- 162 Na základě úvah uvedených v bodech 48 a 49 tohoto rozsudku Komise a Del Monte zpochybňují zájem společnosti Weichert na předložení kasační odpovědi.
- 163 Weichert argumenty Komise a společnosti Del Monte zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 164 Jak bylo uvedeno v bodě 51 tohoto rozsudku, podle článku 172 jednacího řádu může kterýkoli účastník řízení v dotčené věci před Tribunálem, který má „zájem na vyhovění kasačnímu opravnému prostředku nebo na jeho odmítnutí či zamítnutí“, předložit ve lhůtě dvou měsíců od doručení kasačního opravného prostředku kasační odpověď.

165 V projednávaném případě je na rozdíl od názoru Komise a společnosti Del Monte zřejmé, že Weichert má zájem na zamítnutí kasačního opravného prostředku Komise. V případě, že by Soudní dvůr tomuto kasačnímu opravnému prostředku vyhověl, výše pokuty, za jejíž uhrazení je společnost Weichert společně a nerozdílně odpovědná, by mohla být vyšší, takže je v zájmu této společnosti předložit vyjádření ke všem právním otázkám, které s tím souvisejí.

166 Je tudíž třeba dospět k závěru, že společnost Weichert má zájem na předložení kasační odpovědi.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-294/13 P, vycházejícímu z existence zákonné povinnosti společnosti Weichert poskytnout informace Komisi

Argumentace účastnic řízení

167 Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodech 840 až 853 napadeného rozsudku za to, že informace poskytnuté společností Weichert v průběhu správního řízení odůvodňují snížení pokuty uložené sporným rozhodnutím.

168 Uvádí, že podle bodu 29 pokynů se může základní částka pokuty, která má být uložena podle článku 23 nařízení č. 1/2003, snížit mj. tehdy, když dotyčný podnik účinně spolupracuje s Komisí, zejména nad rámec zákonem stanovené povinnosti spolupráce.

169 Podle Komise jsou přitom podniky povinny odpovědět na žádosti o informace podle článku 18 nařízení č. 1/2003, jelikož uvedené ustanovení nepřiznává dotyčným podnikům právo na tyto žádosti neodpovědět a ukládá jim povinnost aktivní spolupráce. Komise má tedy právo podniku uložit, aby poskytl veškeré nezbytné informace týkající se skutkových okolností, které mu mohou být známy, a aby jí podle potřeby předal dokumenty s nimi související.

170 Podnik poskytující informace v odpověď na žádost Komise o informace tedy nejedná nad rámec spolupráce, kterou je na základě uvedeného ustanovení povinen poskytnout, a informace poskytnuté v této souvislosti nepředstavují dobrovolnou spolupráci, která by měla být oceněna snížením pokuty uložené dotyčnému podniku.

171 Z ustálené judikatury Tribunálu plyne, že spolupráce, která nepřekračuje povinnosti, které na základě čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1/2003 podniku přísluší, neposkytuje žádný nárok na snížení pokuty, jež má být uložena tomuto podniku, a to bez ohledu na to, zda bylo o informace žádáno na základě čl. 18 odst. 2 tohoto nařízení, nebo prostřednictvím rozhodnutí podle odstavce 3 uvedeného článku.

172 Komise doplňuje, že podnik, který se omezí na dodržení povinnosti spolupráce, která mu přísluší na základě uvedeného nařízení, neosvědčuje skutečného ducha spolupráce ve smyslu judikatury Soudního dvora týkající se oznámení o shovívavosti.

173 Komise zdůrazňuje, že cíle spočívající v narušení fungování kartelových dohod podněcováním podniků k jejich oznamování Komisi a usnadnění její práce poskytnutím důkazů by byly silně ohroženy, pokud by podniky, které informace neoznámí spontánně, ale omezí se na odpovědi na vyšetřovací úkony, mohly rovněž těžit ze snížení pokuty, ukáží-li se jejich informace být užitečnými.

174 Podotýká, že v řadě případů jsou informace poskytnuté v odpověď na žádosti o informace užitečné při prokazování protiprávního jednání, které je předmětem šetření, jelikož předmětem tohoto vyšetřovacího nástroje je právě umožnit Komisi získat informace, které považuje za užitečné.

175 A konečně má Komise za to, že soudní řízení dovoluje, aby bylo vydáno konečné rozhodnutí ve věci, a vyzývá Soudní dvůr, aby stanovil konečnou výši pokuty uložené společně a nerozdílně společností Weichert a Del Monte na 9 800 000 eur.

- 176 Del Monte a Weichert namítají, že argumenty Komise vycházejí z chybného výkladu napadeného rozsudku, jelikož Tribunál v bodech 834 až 839 uvedeného rozsudku posuzoval dobrovolnou či nedobrovolnou povahu spolupráce společnosti Weichert a v bodě 840 uvedeného rozsudku uvedl, že tato spolupráce byla dobrovolná, jelikož k ní došlo v odpověď nikoliv na rozhodnutí ve smyslu čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003, ale na prostou žádost ve smyslu odstavce 2 uvedeného článku.
- 177 Kromě toho mají Del Monte a Weichert za to, že neexistuje zákonná povinnost odpovědět na prostou žádost o informace podle čl. 18 odst. 2 nařízení č. 1/2003. Zdůrazňují, že pouze rozhodnutí podle odstavce 3 uvedeného článku zakládá vykonatelnou zákonnou povinnost, může být předmětem opravného prostředku a může vést k uložení sankcí při neposkytnutí odpovědi na základě článků 23 a 24 uvedeného nařízení. V případě prosté žádosti o informace nemá absence odpovědi za následek uložení pokuty ani penále. Mimoto jsou podle článku 288 SFEU závazná pouze nařízení, směrnice a rozhodnutí. Pokud podnik na takovou žádost neodpoví, může Komise za účelem založení zákonné odpovědnosti přijmout rozhodnutí.
- 178 Del Monte a Weichert mají rovněž za to, že Tribunál prováděl soudní přezkum v plné jurisdikci v oblasti revize pokut a že přitom není vázán pokyny Komise. Ta tudíž nemůže platně tvrdit, že přiznané snížení ohrožuje uplatňování oznámení o spolupráci z roku 2002, a toto snížení nemůže být zpochybnováno z důvodu, že neodpovídá některému z jejích oznámení či sdělení. Tribunál již dříve za odpovědi na prostou žádost o informace pokuty snížil a Soudní dvůr s touto praxí nikdy nevyjádřil nesouhlas.
- 179 A konečně mají Del Monte a Weichert za to, že obavy Komise související s odrazujícím účinkem pokut nejsou relevantní, jelikož Tribunál pokutu snížil o 2 % základní částky. Navíc, kdyby Komise chtěla takovým snížením předejít, mohla přijmout rozhodnutí podle čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003. Podniky, které odpoví na žádost o informace, významně zjednodušují šetření a vzdávají se některých procesních práv.

Závěry Soudního dvora

- 180 V bodech 840 až 853 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že odpověď společnosti Weichert na žádost o informace na základě čl. 18 odst. 2 nařízení č. 1/2003 odůvodňuje na základě spolupráce této společnosti při správním řízení přiznání snížení pokuty.
- 181 V tomto ohledu, pokud Komise na základě čl. 18 odst. 2 uvedeného nařízení zasílá podniku nebo sdružení podniků prostou žádost o informace, musí uvést právní základ a účel své žádosti, upřesnit, jaké informace požaduje, a stanovit lhůtu, v níž mají být informace poskytnuty.
- 182 V projednávaném případě je nesporné, že společnosti Weichert nebyla uložena povinnost poskytnout informace formálním rozhodnutím ve smyslu čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003, ale byla k tomu vyzvána prostou žádostí o informace na základě čl. 18 odst. 2 uvedeného nařízení.
- 183 Jelikož se přitom Weichert omezila na odpověď na tuto prostou žádost, je nutno konstatovat, že neposkytla Komisi informace, aniž k tomu byla vyzvána.
- 184 V tomto ohledu je, jak uvedla generální advokátka v bodě 246 svého stanoviska, snížení pokuty stanovené v oznámení o spolupráci z roku 2002 odůvodněné pouze tehdy, když podnik poskytne informace Komisi bez vyzvání. Podle ustálené judikatury totiž jednání dotyčného podniku musí nejen usnadnit práci Komise při zjišťování protiprávního jednání, ale musí rovněž svědčit o skutečném duchu spolupráce (v tomto smyslu viz rozsudky Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 395 a 396, jakož i rozsudek Schenker & Co. a další, C-681/11, EU:C:2013:404, bod 48).

- 185 Jakýkoliv jiný výklad by byl na úkor účelu i stimulačního účinku režimu shovívavosti, jelikož by to znamenalo poskytnout snížení pokuty všem účastníkům kartelové dohody, kteří poskytnou Komisi užitečné informace nebo důkazy na její žádost, a dále by to podniky vybízelo k zdrženlivému jednání namísto toho, aby takové informace a důkazy poskytly Komisi z vlastní iniciativy co nejrychleji.
- 186 Tribunál se tudíž dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodech 840 až 853 napadeného rozsudku za to, že odpověď na žádosti o informace podle čl. 18 odst. 2 nařízení č. 1/2003 odůvodňuje snížení pokuty.
- 187 Mimoto, jak plyne z bodů 853 až 856 a 880 napadeného rozsudku, se Tribunál dopustil téhož nesprávného právního posouzení tím, že při výkonu přezkumu v plné jurisdikci přiznal společností Del Monte a Weichert na základě spolupráce v průběhu správního řízení snížení pokuty ve výši 10 %, přestože jednání společnosti Weichert nelze považovat za znak skutečného ducha spolupráce.
- 188 Za těchto podmínek je třeba prvním důvodu kasačního opravného prostředku Komise ve věci C-294/13 P vyhovět a první bod výroku napadeného rozsudku zrušit.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-294/13 P, vycházejícímu z neexistence hospodářské jednotky mezi společnostmi Del Monte a Weichert v průběhu správního řízení

- 189 Protože byl druhý důvod kasačního opravného prostředku uplatněn Komisí podpůrně a prvním důvodu kasačního opravného prostředku bylo vyhověno, není namístě tento druhý důvod zkoumat.

K vedlejším kasačním opravným prostředkům společností Weichert a Del Monte ve věci C-294/13 P

Argumentace účastnic řízení

- 190 V případě, že by Soudní dvůr vyhověl prvním důvodům kasačního opravného prostředku Komise ve věci C-294/13 P, považuje Del Monte za nezbytné posoudit, zda žádosti Komise o informace vyžadovaly, aby Weichert připustila, že se dopustila porušení článku 81 ES. Jelikož Tribunál nerozhodl o otázce, zda byla Weichert oprávněna neodpovědět z důvodu, že žádosti o informace směřovaly k sebeusvědčujícím prohlášením, je napadený rozsudek stížen nesprávným právním posouzením.
- 191 Weichert rovněž tvrdí, že pokud by žádosti o informace s sebou nesly zákonnou povinnost odpovědět, uplatnilo by se právo nepodílet se na vlastním usvědčení a vyjádření Tribunálu, podle něhož se Weichert nemohla tohoto práva dovolávat, by již nebylo odůvodnitelné. Jelikož po společnosti Weichert bylo žádáno, aby podrobně vysvětlila, o čem se jednalo při dvoustranných kontaktech před stanovením cen, za okolností, kdy měla Komise podezření, že cílem předávání informací bylo omezení hospodářské soutěže, spočívaly tyto otázky v tom, že Weichert bude přinucena uznat protiprávní jednání, jehož prokázání příslušelo Komisi.
- 192 Komise argumenty společností Del Monte a Weichert zpochybňuje. Mimoto má za to, že vedlejší kasační opravný prostředek společnosti Weichert ve věci C-294/13 P je nepřípustný.

Závěry Soudního dvora

- 193 Soudnímu dvoru přísluší posoudit, zda za okolností projednávaného případu řádný výkon spravedlnosti odůvodňuje zamítnutí vedlejšího kasačního opravného prostředku společnosti Weichert ve věci C-294/13 P z věcných důvodů bez předcházejícího rozhodnutí o námitce nepřípustnosti uplatněné Komisí (v tomto smyslu viz rozsudek Rada v. Boehringer C-23/00 P, EU:C:2002:118, bod 52).

- 194 Je třeba mít za to, že tomu tak je. I za předpokladu, že by uvedené námitky nepřijatelnosti bylo třeba vyhovět, by totiž bylo třeba věcně zkoumat argumenty společnosti Del Monte, které jsou v podstatě totožné s argumenty uplatněnými společností Weichert.
- 195 V tomto ohledu přitom z judikatury plyne, že právo nepodílet se na vlastním usvědčení není dotčeno žádostmi o informace předloženými na základě čl. 18 odst. 2 nařízení č. 1/2003 (v tomto smyslu viz rozsudky *Dalmine v. Komise*, C-407/04 P, EU:C:2007:53, bod 35, jakož i *Erste Group Bank a další v. Komise*, C-125/07 P, C-133/07 P a C-137/07 P, EU:C:2009:576, bod 272).
- 196 Neposkytnutí informace požadované na takovém základě ve stanovené lhůtě totiž nemůže vést ke stanovení pokuty nebo penále podle článků 23 a 24 nařízení č. 1/2003. Prostá žádost o informace se tedy liší od formálního rozhodnutí přijatého na základě čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003, u něhož uvedené nařízení stanoví uložení peněžitých sankcí v případě neposkytnutí odpovědi.
- 197 V projednávaném případě však stačí konstatovat, že Komise vůči společnosti Weichert nepřijala rozhodnutí ve smyslu čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003.
- 198 Za těchto podmínek nemohou Weichert a Del Monte účinně uplatňovat právo společnosti Weichert nebýt Komisí nucena přiznat svou účast na protiprávním jednání (v tomto smyslu viz rozsudky *Dalmine v. Komise*, C-407/04 P, EU:C:2007:53, bod 35, jakož i *Erste Group Bank a další v. Komise*, C-125/07 P, C-133/07 P a C-137/07 P, EU:C:2009:576, bod 272).
- 199 Z toho plyne, že vedlejší kasační opravné prostředky společností Weichert a Del Monte ve věci C-294/13 P musí být zamítnuty.

Ke sporu v prvním stupni

- 200 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.
- 201 Jelikož v projednávaném případě musí být zrušen pouze první bod výroku napadeného rozsudku týkající se výše pokuty, disponuje Soudní dvůr poznatky nezbytnými pro konečné rozhodnutí o této výši.
- 202 V tomto ohledu je při opravě nesprávného právního posouzení konstatovaného v bodě 187 tohoto rozsudku třeba s ohledem na úvahy uvedené v bodech 183 až 185 tohoto rozsudku přehodnotit 10% snížení výše pokuty poskytnuté Tribunálem na základě spolupráce společnosti Weichert ve správním řízení, a stanovit výši pokuty na 9 800 000 eur.

K nákladům řízení

- 203 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný nebo je-li tento kasační prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.
- 204 Podle čl. 138 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 205 Podle čl. 140 odst. 3 téhož jednacího řádu, který je na základě jeho článku 184 odst. 1 rovněž použitelný na řízení o kasačním opravném prostředku, může Soudní dvůr rozhodnout, že vedlejší účastníci nesou vlastní náklady řízení.

206 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala ve všech řízeních náhradu nákladů řízení a Del Monte a Weichert neměly v žádném řízení úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení. Nicméně je třeba rozhodnout, že Weichert ponese vlastní náklady řízení zahájených společnostmi Del Monte a Komisí.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) **Kasační opravný prostředek ve věci C-293/13 P a vedlejší kasační opravné prostředky ve věcech C-293/13 P a C-294/13 P se zamítají.**
- 2) **Bod 1 výroku rozsudku Fresh Del Monte Produce v. Komise (T-587/08, EU:T:2013:129) se zrušuje.**
- 3) **Výše pokuty uložené podle čl. 2 písm. c) rozhodnutí Komise C (2008) 5955 final ze dne 15. října 2008 v řízení podle článku 81 [ES] (věc COMP/39 188 - Banány) se stanovuje na 9 800 000 eur.**
- 4) **Společnosti Fresh Del Monte Produce Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení o kasačních opravných prostředcích ve věcech C-293/13 P a C-294/13 P, jakož i nákladů řízení o jejím vedlejším kasačním opravném prostředku ve věci C-294/13 P, s výjimkou nákladů vynaložených společností Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG, která ponese vlastní náklady všech těchto řízení.**
- 5) **Společnosti Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení o jejích vedlejším kasačních opravných prostředcích ve věcech C-293/13 P a C-294/13 P.**

Podpisy.